РЕШЕНИЕ (ЕС) 2020/768 НА СЪВЕТА

от 9 юни 2020 година

за изменение на Решение (ЕС) 2016/915 на Съвета по отношение на референтния период, предназначен за измерване на нарастването на емисиите на CO_2, за да се вземат предвид последиците от пандемията от COVID-19 в контекста на CORSIA

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) През 2016 г. с Резолюция A39-3 (наричана по-долу „Резолюция A39-3“) 39-ото събрание на Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО), създадена с Чикагската конвенция за международно гражданско въздухоплаване (наричана по-долу „Конвенцията“), реши да разработи глобална, основана на пазара мярка за ограничаване на емисиите на парникови газове от международното въздухоплаване на нивата им от 2020 г. Позицията на Съюза във връзка с разработването и приемането на този механизъм и различните му подробни елементи беше определена с Решение (ЕС) 2016/915 на Съвета ([1]).

(2) На 27 юни 2018 г., на десетото заседание на своята 214-а сесия, Съветът на ИКАО прие първото издание на том IV от приложение 16 към Конвенцията: „Международни стандарти и препоръчителни практики за опазването на околната среда — Схема за компенсиране и намаляване на въглеродните емисии в международното въздухоплаване (CORSIA)“. В съответствие с Резолюция A39-3, която беше заменена от Резолюция A40-19, приета от Събранието на ИКАО по време на 40-ата му сесия (наричана по-долу „Резолюция A40-19“), в първото издание се определят, наред с другото, стойностите на емисиите, използвани за изчисляване на коефициентите на нарастване (както коефициента на нарастване на сектора, така и коефициентите на нарастване на операторите на въздухоплавателни средства). Тези стойности се определят като средните стойности на емисиите на CO_2 от международното въздухоплаване, обхванати от CORSIA през 2019 и 2020 г. (на равнището на сектора и на равнището на отделни оператори на въздухоплавателни средства).

(3) Продължаващата пандемия от COVID-19 ще доведе до значително намаляване на емисиите на CO_2 от международното въздухоплаване през 2020 г. Следователно това ще доведе и до използването на значително по-ниски стойности за емисиите в CORSIA за изчисляване на коефициентите на нарастване. Ако тези стойности не бъдат изменени, използването на тези значително по-ниски стойности на емисиите в CORSIA може да доведе до значително по-високи изисквания за компенсиране, в зависимост от степента на възстановяване на международното въздушно движение и от промените в емисиите на CO_2 от международното въздушно движение.

(4) Вероятно е и е наистина важно по време на своята 220-а сесия в периода 8—26 юни 2020 г. Съветът на ИКАО да вземе решение относно изменението на стойностите за емисиите, използвани за изчисляване на коефициентите на нарастване в CORSIA, по-точно по отношение на референтния период, който трябва да бъде взет предвид (наричан по-долу „базовият период“).

(5) Всяко изменение на международните стандарти и препоръчителни практики в рамките на CORSIA би представлявало решение, което е взето от орган, създаден със споразумение, и което има правно действие по смисъла на член 218, параграф 9 ДФЕС.

(6) Въпреки че Съюзът и неговите държави членки последователно отстояват глобална цел за намаляване на емисиите на парникови газове от международното въздухоплаване на ниво, не по-високо от нивата до 2020 г., при настоящите обстоятелства изглежда, че използването на 2019 г. като базов период е най-близкият възможен аналог, основан на реални данни, за целите на отразяване на дългосрочната цел на ИКАО за въглеродно неутрален растеж, считано от 2020 г., утвърдена в Резолюция A39-3. Предвид това и с цел осигуряването на достатъчна подкрепа, запазването на ключови съставни елементи на структурата на CORSIA и въз основа на наличната към момента информация, календарната 2019 г. следва да бъде приета за базов период.

([1]) Решение (ЕС) 2016/915 на Съвета от 30 май 2016 г. относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз по отношение на международния инструмент, който трябва да бъде изготвен в рамките на органите на ИКАО и който е предназначен да доведе до въвеждането на единна глобална основана на пазара мярка за емисиите от международното въздухоплаване, считано от 2020 г. (ОВ L 153, 10.6.2016 г., стр. 32).

(7) Другата възможност, посочена в текущия дебат — да се установят различни базови периоди за различните държави в зависимост от тяхното равнище на развитие, година на присъединяване към CORSIA или други критерии — не следва да бъде подкрепена. Това би било в нарушение на принципа на недискриминация, както се припомня в Резолюция A40-19, и би могло да застраши по-нататъшното съществуване на CORSIA в сегашния ѝ вид.

(8) Следователно Решение (ЕС) 2016/915 следва да бъде изменено така, че да се даде възможност на Съюза и на неговите държави членки да приемат календарната 2019 година като базов период.

(9) Принципът на редовен преглед следва да продължи да се прилага. Във връзка с това следва да се припомни, че в Резолюция A40-19 се предвижда преглед на CORSIA на всеки три години. Първият преглед трябва да се проведе през 2022 г. Колкото повече време е необходимо на сектора да постигне предкризисното ниво на движение и свързаните с него емисии, толкова повече нараства значението на този преглед по отношение на стойностите за емисиите, използвани за изчисляване на коефициентите на нарастване. В случай на бавно възстановяване на сектора на въздухоплаването базовата стойност на емисиите за 2019 г. вероятно ще доведе до липса на изисквания за компенсиране или до минимални такива изисквания по време на „пилотната фаза“ на CORSIA (2021—2023 г.). Значението на този преглед се подчертава от необходимостта да се гарантира съответствие със стремежа за постигане на дългосрочна цел за намаляване на емисиите на CO_2 в съответствие с целите на Парижкото споразумение по отношение на температурата, която предстои да бъде разгледана от Събранието на ИКАО. Прегледът може, ако е целесъобразно, да включва определянето на базов период.

(10) Съгласно член 28б, параграфи 2 и 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([2]) в срок от 12 месеца след приемането на съответните инструменти на ИКАО и преди глобалната, основана на пазара мярка да започне да се прилага Комисията следва да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад, в който следва да се обсъди по какъв начин тези инструменти да бъдат въведени в правото на Съюза чрез преразглеждане на посочената директива, и да представи предложение за прилагането на CORSIA, ако е целесъобразно, като то бъде съобразено с гарантирането на приноса на въздухоплаването към поетия от Съюза ангажимент за намаляване на емисиите на парникови газове в цялата икономика на Съюза до 2030 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

В приложението към Решение (ЕС) 2016/915 на Съвета след второ тире се вмъква следното тире:

„— за да се отчете въздействието на пандемията от COVID-19 върху емисиите през 2020 г., приема изменение на стойностите за емисиите, използвани за изчисляване на коефициентите на нарастване, определени в CORSIA, така че да препращат към нивата на емисиите през 2019 г.“

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 9 юни 2020 година.

За Съвета
Председател
A. METELKO-ZGOMBIĆ

([2]) Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на система за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Съюза и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32).